సిరి వరిస్తే

చిత్రపు హనుమంతరావు

ప్యాసింజరు రైలు ఒక్క కుదుపు కుదిపి స్టేషన్‌లో ఆగింది. చివరి కంపార్టుమెంటులో కిటికీ వానుకుని మగత నిద్రలోవున్న మోహనరావు ఉలిక్కిపడి లేచి, కళ్ళు నులుపుకుని స్టేషన్‌వైపు చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు. తను దిగవల్సిన వీరవాసరం స్టేషన్ వదలడానికి సిద్ధంగా ఉంది రైలు! కంగారుగా చేతిసంచీ పుచ్చుకుని రైలు దిగి, తేలిగ్గా వూపిరి పీల్చుకుని, సిగరెట్టు ముట్టించుకుని రైలు వంకే చూస్తూ లాంతరు స్తంభం దగ్గర నిలబడ్డాడు. రైలెక్కినప్పటినుండీ వీరవాసరందాటి పోతానేమోనని ఎంత కంగారుపడ్డాడు! అందువల్లనే భీమవరం వచ్చేంతవరకూ మెలకువగానే ఉన్నా ఎంతలో నిద్ర వచ్చేసింది! ఈ రాత్రి రైల్లో వచ్చినప్పుడల్లా తనకు అనుమానమే నిద్రలోపడి పాలకొల్లో, నర్సాపురమో వెళ్ళిపోతానేమోనని! గతంలో కొన్నిసార్లు ఆవిధంగా జరిగింది. ఓసారి మాట వరుసకు వసంతతో అంటే తనను ఎంత హాస్యం చేసింది! అప్పటినుండీ రాత్రి రైల్లో వచ్చినప్పుడల్లా "ఏయే వూర్లు తిరిగివచ్చారు బావగారు?....." అనడం మామూలైంది వసంతకు.

ప్లాట్‌ఫారంమీద కిర్సనాయిలు దీపాలు అంధకారాన్ని పారద్రోలడానికి వృధా శ్రమపడుతున్నాయి. పోర్టరు గంట కొట్టాడు గార్డు విజిల్‌వేసి, పచ్చదీపం చూపి రైలెక్కాడు ఓపికలేనట్లు వీరసంగా కూతవేసి, రిక్కైరవడానికి సిద్ధంగా వున్న గుమాస్తాలా భారమైన నిట్టూర్పు విడుస్తూ కదిలింది రైలు. రైల్లో జనం చీకు చింతలకు అతీతులైనట్లు నిర్విచారంగా జో తున్నారు రైలు స్టేషన్ దాటింది క్షణ క్షణాని దూరమయింది. టక . టక శబ్దం రాను రా తగ్గిపోయింది

ఆ చిమ్మ చీకట్లో ఎదురుగావున్న తా తోపు మరింత గంభీరంగా ఉంది కీచురాళ్ల ధ్వని దూరాన ఆనందంతో గెంతులువేసే నక్కల కూత తప్ప మరేమీ వినిపించడంలేదు స్టేషన్ వై నడిచాడు మోహనరావు స్టేషన్‌మేష్టరు బుకిం ఆఫీసు తలుపులు బిగించుకుని పక్కపై మే వాల్చాడు. పోర్టరు అఖరిదీపం కూడా ఆర్పే

స్టేషన్ [illegible] జేబులు తడుముకున్నాడు. చుట్టలైతే ఉన్నాయికాని, అగ్గిపెట్టెలేదు. మోహనరావువచ్చి బల్లమీద కూర్చుని, అప్రయత్నంగా రిస్టువాచీ చూసు కుని తనలో తాను నవ్వుకున్నాడు. అది అలవాటు ప్రకారం పన్నెండు గంటలు చూపిస్తోంది! తండ్రి మిగిల్చి వెళ్లిన ఆస్తి అది!

'అగ్గిపెట్టె ఉందా బాబూ?......" అన్నాడు పోర్టర్.

మోహనరావు అగ్గిపెట్టె ఇస్తూ, "టైమెంత అవుతుంది? ." అన్నాడు.

పోర్టరు చుట్ట ముట్టించుకుని గుప్పు గుప్పున పొగ వదుల్తూ, "ఇవాళ వేళకే వచ్చింది బాబూ బండి మూడు గంట లవుతుందేమో. ..." అన్నాడు.

తలెత్తి చూశాడు మోహనరావు ప్రకృతంతా అంధకార మయమయి ఉంది తను చేరవల్సింది నాలుగు మైళ్ల దూరానఉన్న రాయకుదురు గ్రామం స్టేషన్ బయటకువచ్చి చూశాడు వెంకన్న బండిని చూడగానే మనస్సు కాస్త తేలిక పడింది అంతదూరం నడచి వెళ్లవల్సిన అవస్థ తప్పింది కానీ ఇంత చీకట్లో బయల్దేరి వెళ్లడం శ్రేయస్కరంకాదు కాస్త తెల్లవారేక వెంకన్న బండి కట్టించుకుని వెళ్లవచ్చు.

మోహనరావు బల్లమీద కూర్చుని సిగరెట్టు ముట్టించుకుని, ఆలోచనల్లో మునిగిపోయాడు గతంలో కల్సిన 'నిన్న' మంచి నీటిలో సుందర దృశ్య ప్రతిబింబంలా కన్నులముందు మెదల సాగింది నిన్న ఎంత మధురమైన రోజు! తన కెంత ఉత్సాహమూ, ఆనందమూ కలిగాయి! తనలో గూడు కట్టుకునివున్న నిర్లిప్తతా, నిరు త్సాహమూ నిన్నటితో పటాపంచలయ్యాయి ఆరోజుకోసం నాలుగు సంవత్సరాలుగా కళ్లు కాయలు కాచేలా ఎదురు చూస్తున్నాడు హృదయంలో ఒక ప్రక్క ఆరోజు వస్తుందేమోనన్న ఆశ— అది పేరాశ కావచ్చు! మరోప్రక్క రాదేమోనన్న నిరాశ ఆరోజు వచ్చింది వెళ్లింది కాని ఆరోజు తన జీవన గ్రంథంలో సువర్ణాక్షరాలతో లిఖించు కోవల్సిన రోజు ఆనాటి తియ్యని అనుభవాలు, మధురమైన అనుభూతులు తన మనస్సులో ఏనాటికీ మరుగున పడవు ... ఆరోజు ..

* * *

తలుపు తట్టిన శబ్దం వినబడ్డంతో తనకు మెలకువవచ్చి, వళ్లు విరచుకుని తలుపు తీశాడు గుమ్మంలో నిలబడ్డ వ్యక్తిని చూడగానే నిద్ర మత్తు పూర్తిగా వదిలింది వచ్చింది చంద్రమ్మ కాదు! కాకీ బట్టల్లో టెలిగ్రాము ప్యూను. అతడి వైపు గుడ్లప్పగించి చూస్తూ నిలబడిపోయాడు

"వసంతగారికి టెలిగ్రాము వచ్చిందండి ." అన్నాడు టెలిగ్రాము ప్యూను. యాంత్రికంగా కవరు పుచ్చుకుని చూశాడు. వసంత పేరు క్రింద తన చిరునామా ఉంది. సందేహంలేదు! తన వసంతకే వచ్చింది! ప్యూను అందించిన కాగితం మీద సంతకం పెట్టాడు టెలిగ్రాము ప్యూను సైకిలెక్కి వెళ్ళిపోయాడు తనుమాత్రం గుమ్మంలో అచేతనంగా నిలబడిపోయాడు చాలాసేపు. చీకటి [illegible]

[illegible] లోపలికివచ్చి కూర్చున్నాడు. వణుకుతున్న వేళుల్తో కవరు చింపి టెలిగ్రాము చదివేడు. గుండెబబ్బు ఉన్నవాడయితే అలాంటి వార్తను చూసీ చూడ గానే కళ్లు మూసేవాడే! కాని తను యువ్వనంలో ఉన్నవాడు, తనది దృఢమైన శరీరం, తనలో వేడిరక్తం ప్రవహిస్తోంది. అంతేకాక జీవితంలో సుఖంకన్న దుఃఖాన్నే ఎక్కువపాలు చవి చూసిన వాడు! ఆ విషాదమైన అనుభవాలతో హృదయం ఏనాడో మొద్దుబారిపోయింది . టెలిగ్రాము మరొక సారి చదివేడు . . సందేహంలేదు. తన వసంతకే వచ్చింది, వాళ్ల దగ్గర్నుంచే వచ్చింది!

సిగరెట్టు ముట్టించుకుని వాలు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. తన మనస్సులో ఆలోచనలు పరిపరి విధాల పోయాయి. నిన్నటికీ, ఇవాల్టికీ ఎంత తేడా! నిన్న మొన్నటివరకూ తన మనియార్డరు కోసం ఆతృతతో ఎదురుచూసే వసంతకూ, తనకూ అంతస్థుల్లో ఎంత తేడా . నిన్నటి వరకూ వసంత హైస్కూలు మేష్టారి ఒక్కగా నొక్క సంతానం తన కాబోయే అర్ధాంగి "బావా నువ్వు చంద్రుడివైతే నేను వెన్నె లను. నువ్వు కల్పవృక్షానివైతే నిన్నల్లుకున్న లతను నేను. నీ తోడూ, నీడాకంటే నేను కోరుకునేది లేదు. " అని మురిసిపోయే వసంత ఈనాడు లక్షాధికారిణి! తానొక బ్యాంకులో గుమాస్తా ఇద్దరి అంతస్థులు భిన్న ధృవాలు. ఈ సిరి తమను వేరుచేస్తే? సిగరెట్టు ఆఖరివరకూ కాలి, వెంట్రు చురుక్కుమనడంతో ఆలోచనలకు అంతరాయం కల్గింది సిగరెట్టు పారేశాడు తన మనస్సు పెడ మార్గాలు పట్టడంతో బాగా బుద్ధి చెప్పింది సిగరెట్టు! వసంతను ఆవిధంగా వూహించడానికి మనసెల్లా వచ్చింది తనకు? తన మనస్సులో చెలరేగిన భావాలు వసంతకు తెలిస్తే కళ్లనీళ్లు పెట్టుకుని, 'ఈసిరి నాకువద్దు బావా నాకు కావాల్సిందల్లా నువ్వు " అంటుంది వసంత ఈ వలచి వచ్చిన సిరిని కాదనడానికి సిద్ధపడు తుందేమోకాని, తనను కాదనదు తనను ఏకాకిని చెయ్యదు! తన జీవితానికి వెలుగల్లా వసంత! ఎప్పటికీ వసంత! తన కొక ఆశా కిరణం వసంత! తన జీవిత సర్వస్వం వసంత! ఎప్పటికీ వసంత తనదే! అయినా తన పిచ్చికాని, సిరి వసంతను వరిస్తే ఒకటీ, తనను వరిస్తే ఒకటీనా? తమకు అలాంటి విభేదాలురావు. ఈ సిరి తమను వేరు చెయ్యలేదు.

"అదేమిటిబాబూ వీధి తలుపు బారుగా తీసేసి లోపలి గదిలో పరధ్యానంగా కూర్చు న్నారు? "

చంద్రమ్మ గొంతు విని ఉలిక్కిపడ్డాడు ఏదో చెబుదామనుకున్నంతలో చంద్రమ్మ లోపలికి వెళ్లి పోయింది

"అబ్బాయిగారూ .. కాఫీకి నీళ్లు పడేశాను మొహం కడుక్కోండి .." చంద్రమ్మ లోప ల్నుండి కేక వేసింది.

మొహం కడుక్కోడానికి పంపు దగ్గరకు వచ్చాడు. భళ్ళున తెల్లవారింది. బాలభానుడు నిద్ర లేచి ప్రకృతినంతనూ నింపి వేస్తున్నాడు సూర్యో దయ దృశ్య శోభ ఎంత సుందరంగా ఉంది! [illegible] తనను తాను మరచిపోతుంది. 'చూడుబావా.... ప్రకృతి దృశ్యం ఎంత రమణీయంగా ఉందో.....' అంటుంది. కేవలం వసంతను సంతృప్తి పరచ డానికి తనూ నిలబడేవాడు. వసంత మాటల్లో సత్యం ఈనాడు తెల్సి వచ్చింది. ఈరోజు మామూ లుగానే తెల్లవారింది. రోజులాగే ఈరోజూ సూర్యుడు ఉదయించాడు అయితే సూర్యోదయ దృశ్య శోభలో ఏదో ప్రత్యేకతఉంది తన మనస్సులో కరడు గట్టిన చీకట్లు కరిగి వెలుగు ఉదయిం చింది.

"అబ్బాయిగారూ ... పరధ్యానం జాస్తిగాఉంది. నీళ్లు కాగాయి " చంద్రమ్మ హెచ్చరింపుతో క్షణాల్లో దంతధావనం ముగించుకుని కాఫీ కలి పాడు. తనొక గ్లాసులో తీసుకుని, మిగతాది చంద్రమ్మ కిచ్చాడు కాస్త దూరంలో కూర్చుంది ఆమె కాఫీ త్రాగుతూ,

"చంద్రమ్మా. నాకు చాలా డబ్బు వచ్చిం దనుకో. నీకేం కావాలి? . " అన్నాడు తను.

"పండంటి అమ్మాయిగార్ని పెళ్లి చేసుకోండి. ఎంత కాలమిలా ఇబ్బంది పడతారు?... "

చంద్రమ్మకు ఎందుకు తనంటే ఇంత అభి మానం? నెలకి తనిస్తున్న అయిదు రూపాయల వల్లా? లేక బర్మావెళ్లి మరి తిరిగిరాని కొడుకు పోలికలు తనలో వెతుక్కుంటోందా? ఉదయం ఆరు గంటలు కాకుండానే వచ్చి తనకు మేలు కొలుపు పాడుతుంది పక్కమీదినుండి లేస్తూనే చంద్రమ్మను చూస్తాడు నుదుట నిండైన కుంకుమ బొట్టుతో, జుట్టు ముడిలో ఏదో ఒక పువ్వుతో చంద్రమ్మను చూడగానే ఎక్కడలేని ధైర్యమూ కలుగుతుంది తనకు శకునాలమీద పిచ్చి నమ్మకం ఉండడంవల్ల. అన్ని మరచి, విషా దాన్ని విస్మరించి నవ్వు ముఖంతో కళకళ్లాడుతూ ఉంటుంది వస్తూనే కుంపటి రాజేసి, కాఫీకి నీళ్లు పెట్టి, అంట్లు గిన్నెలు తోముతుంది. ఆ తర్వాత తనకు వంట పనిలో సాయంచేసి వెళ్లి పోతుంది రెండు గదులు, చక్కని వరండాఉన్న చక్కటి ఇల్లు. చంద్రమ్మలాంటి పనిమనిషి దొర కడం తన అదృష్టం రాజమండ్రి వచ్చిన కొత్తల్లో హోటలు భోజనం పడక ఎంత ఇబ్బంది పడ్డాడు! స్వయంగా వంట చేసుకోమని సలహా ఇచ్చిందీ చంద్రమ్మే!

"ఇవాళ వంట చేసుకో దల్చుకోలేదు. హోటల్లో భోజనం చేస్తాను "

ఆశ్చర్యపోయింది చంద్రమ్మ.

"నీకేమైనా డబ్బు కావాలా?

"నెల కాలేదు బాబూ "

పిచ్చి చంద్రమ్మ! డబ్బు అవసరమైనా నెల కాకపోతే అడగదు లోపలికివచ్చి పెట్టె తెరచి చూస్తే దాన్లో ఉన్నవి రెండే రెండు అయిదు రూపాయల నోట్లు! అవునుమరి నడుస్తున్నది నెల ఆఖరివారం. చంద్రమ్మకు అయిదు రూపా యలు ఇచ్చాడు. ఎంతో సంతోషంతో వెళ్లి పోయింది చంద్రమ్మ తను ఆలోచిస్తూ వాలు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఇంటావిడ వచ్చి అడిగింది 'ఆఫీసులేదా బాబూ ' అని అప్పటికి ఆఫీసు గుర్తుకి వచ్చింది. గడియారం చూస్తే పది

కలుబు దాటింది రోజూ తొమ్మిదయ్యేసరికల్లా అదరా బాదరాగా నాలుగు మెతుకులు కొరికి, బట్టలు వేసుకుని ఆఫీసుకు బయల్దేరుతాడు. రెండు మైళ్ల దూరానవున్న తను పనిచేసే బ్యాంకు చేరేసరికి సుమారు పదిగంటలవుతుంది అరగంట ముందు వెడితే ఏజెంటు రంగనాథంగారు ఆశ్చర్యం ప్రకటించరుకాని, ఒక్క నిముషం ఆలశ్యమయినా ఎక్కడలేని కోపమూ వచ్చేస్తుందాయనకు కళ్ళు, ముక్కుకొన ఎర్రబడతాయి. తర్వాత తన గదిలోకి కేకేసి యక్ష ప్రశ్నలు వేస్తారు ఒకరోజు తామందరూ కూర్చుని రంగనాథంగారి స్వభావాన్ని గురించి మాట్లాడుకుంటూ ఉంటే రాఘవరావు అన్నాడు. "రంగనాథంగారి స్థానంలోవున్న ఏ మానవుడయినా అలాగే ప్రవర్తిస్తాడు భార్య గయ్యాళి. ఆవిడ ఈయనగారి మాట వినదు కూడా. ఆవిడకు ఎదురు చెప్పగల ధైర్య సాహసాలు ఈయనకులేవు ఇంట్లోనూ, ఆఫీసులోనూ తన మాట చెల్లకపోతే ఎలా? ఆవిడపై తీర్చుకోలేని కక్ష మనపై సాధిస్తాడు. అక్కడ మేకపిల్ల ఇక్కడ పులిపిల్ల" అని. రాఘవరావు మాటలు ఎంతవరకూ నిజమో తనొకసారి ఆయనింటికి వెళ్ళినప్పుడు తెల్సింది. ఇంట్లో ఆయన్నుచూస్తే 'ఈయనకు మాటలు వచ్చా? రావా?' అన్పిస్తుంది ఎవ్వరికయినా నిన్నటివరకూ ఆయన చేతుల్లో బానిస తను! ఇవాళ స్వతంత్రుడు ఆయన అనే మాటలు పడే ఓపికా, ఓరిమి ఈవాడు లేవు. ఆయన ఏదైనా అంటే బాగా బుద్ధి చెప్పి, ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చి మరీ వస్తాడు!

తీరుబడిగా స్నానం ముగించుకుని బట్టలు వేసుకుని, టెలిగ్రాము మరొకసారి చూసుకుని జేబులో పెట్టుకున్నాడు రిక్షాలో హోటలుకు

సిరివరిస్తే

వెళ్లి భోజనంచేసి ఆఫీసు చేరుకునేసరికి పన్నెండు గంటలయింది. చేతిలో గోల్డుఫ్లేకు సిగరెట్టుతో ఆఫీసులో ప్రవేశించాడు తనలా నిర్లక్ష్యంగా వెళ్లడంచూసి ఆఫీసులో అందరూ తెల్లబోయారు రిజిస్టరులో సంతకం చెయ్యకుండానే తన సీట్లోకి పోయి కూర్చున్నాడు కొంతసేపు ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు తన వైపు వింతగా చూస్తూ ఉండిపోయారు అందరిలో కాస్త పెద్దవాడయిన కృష్ణమూర్తి దగ్గరకువచ్చి "ఏం భాయీ. ఆఫీసు మీద శీతకన్ను వేశావు ఎక్కడైనా మంచి ఉద్యోగం దొరికిందా, లేక అయ్యగారి కోప తాపాలకు తాళలేక ఉద్యోగానికి తిలోదకాలిద్దామనుకుంటున్నావా?" అన్నాడు తన సమాధానం కరస్పర్శ, చిరునవ్వు! కృష్ణమూర్తికి అర్థం కాలేదు

"మూర్తీ. నువ్వు ఆరోజు అలాంటి అమూల్యమైన సలహా ఇవ్వకపోతే ఇవాళ నేను ఇంత ఉత్సాహంగా, ఆనందంగా ఉండేవాడ్నికాదేమో ..."

"ఏమిటో చెప్పవయ్యా సస్పెన్సులో పెట్టక"

మారు మాట్లాడక టెలిగ్రాము అతడి చేతికిచ్చాడు. కృష్ణమూర్తి సంతోషంతో తనను వాటేసుకుపోయాడు తక్కినవాళ్లు వచ్చారు విన్నారు. తన అదృష్టాన్ని కొనియాడేరు. రంగనాథంగారిపై కక్ష తీర్చుకోడానికి మంచి సమయమని, ఆయనకు తగిన విధంగా బుద్ధి చెప్పమని ప్రోత్సహించేరు రాజీనామా రాసి, జేబులో పెట్టుకుంటూంటే సీతయ్య వచ్చి చెప్పాడు 'అయ్యగారు పిలుస్తున్నారని' కుర్చీలోంచి లేచి, కాలరు సర్దుకున్న సిగరెట్టు ముట్టించుకుని ఆయన గదిలో ప్రవేశించాడు తనను ఆవిధంగా చూడగానే ఆయనకు నోట మాట రాలేదు అవునుమరి అంతవరకూ ఆయన అల్లంత దూరంలో ఉండగానే చేతిలో సిగరెట్టు జార విడిచేవాడు! సిగరెట్టు పొగ వదలడంతో అగ్గిమీద గుగ్గిలం వేసినట్లుయింది ఆయన కోపం తారస్థాయిని అందుకుంది

"ఆఫీసుకువచ్చి ఎంత సేపయింది?...

"పది నిముషాలు కావచ్చు"

"ఆఫీసు ఎన్ని గంటలకో మర్చిపోయావా?.

"   .   . . . ."

"విన్నే అడుగుతున్నది అంత నిర్లక్ష్యంగా ఉన్నావు. మతుందా?......"

"ఎవరికి ,"

"వాట్!!! అంతవరకూ వచ్చిందా? ఇవాల్టివరకూ నీమీద దయా దాక్షిణ్యాలు చూపిస్తూ వచ్చాను. వాటికి నువ్వు అనర్హుడివి 'మోస్ట్ ఇనెఫిషియంట్!', నీలాంటి 'మేసర్‌లెస్', రెక్‌లెస్', 'ఇనెఫిషియంట్' ఫెలోస్ మాకు" ఆయన మాటలు అనడానికి అవకాశ మివ్వక 'ఆగండి' అని తను గర్జించడంతో అదిరిపడ్డారాయన. జేబులో కాగితం ఆయన చేతుల్లో పెట్టి,

"మిస్టర్ రంగనాథం ఈ క్షణంనుండి నేను మీ చేతికింద గుమాస్తాని కాదు మర్యాద ఇచ్చి పుచ్చుకోవడం నేర్చుకోండి" అని విసవిసా తలుపు దగ్గరకు వచ్చి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు ఆయన ముఖం పాలిపోయింది కత్తివాటుకు నెత్తురు చుక్కలేని పరిస్థితి ఆయనకు ఓటమి, తనకు గెలుపు. హృదయంలో ప్రతీకారం తీర్చుకున్నానన్న సంతోషం వెంటనే ఆఫీసు వదిలి వద్దామనుకుంటే తక్కినవాళ్ళు కదల నిస్తేకదా! రంగనాథంగారు తేరుకుని రామ్మూర్తిని పిలిచేసరికి గంట పట్టింది రామూర్తి అసలు సంగతి చెప్పాడు కాబోలు వెంటనే తన దగ్గరకు వచ్చారు ముఖంలో చిరునవ్వు తెచ్చిపెట్టుకుని,

"ఏమయ్యా మోహనరావు... ఇలాంటి శుభవార్త నా చెవినవేస్తే నోట ముత్యాలు రాల్తాయటయ్యా యు ఆర్ ఎ 'మిస్చివస్ బోయ్' .. ఎంత హడావుడి చేశావు రా . నాచేంబరులోకి రా" అంటూ తన చెయ్యి పట్టుకుని మరీ తీసుకు వెళ్లారు సీతయ్యను హోటలుకి పంపి కాఫీ ఫలహారాలు తెప్పించారు 'నీకు లాటరీ తగిలిందని అయ్యరుకు తెల్సిందేమో .. బాదంహల్వా నోట్లో వేసుకుంటే కరిగిపోతోంది.... ఇడ్లీలు దూదిలా ఉన్నాయి కాఫీ అమృతం కదయ్యా .." అంటూ కబుర్లు చెప్పి బలవంతాన ఫలహారం తినిపించి, కాఫీ త్రాగించేరు.

"వసంతంటే నీ మేనమామ కూతురుకదూ?"

"అవునండి"

"ఈ అమ్మాయితోనేకదూ నీ పెళ్లి నిశ్చయమవుతా?"

"ఊఁ"

"అదృష్టవంతుడివి మోహనరావు. ఈ అమ్మాయితో నీ పెళ్లి నిశ్చయమవడం, పెళ్లి కాకుండానే అమ్మాయి పేరున నువ్వు లాటరీ టికెట్టు కొనడం, ఫస్టు ప్రయిజు రావడం చాల తమాషాగాఉంది సుమీ ... అంతా అమ్మాయి

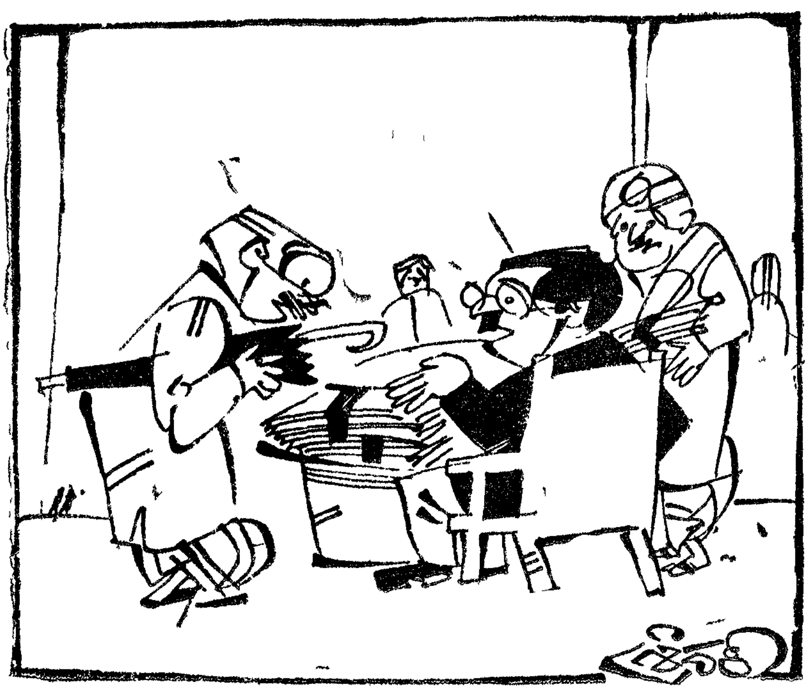

"మీరు ఫస్టుఫారంలోపెట్టిన స్కాలర్‌షిప్ దరఖాస్తైనా? అప్పుడేనా? కాస్తాగండి మరి..."

జాతక మహిమ......అసలు పేరులోనే ఉందికదయ్యా లక్ష్మీకళ.... ఈనాడు నాకు కలిగిన ఆనందం జీవితంలో మరేనాడు కలుగలేదనుకో......"

"........"

"నాలుగేళ్ళుగా నిన్ను చూస్తున్నానుకదా. నెలకిలా వాయిదాలు రూపాయలు ఖర్చు చేస్తుంటే మందలించేవాణ్ణి, నువ్వు అలా వెళ్ళగానే చాలా బాధ పడేవాణ్ణి నీ మనస్సు నొప్పించినందుకు. తాతాపేర్లు అనుకున్నాను కూడా.... 'పాపం మోహనరావుకి లాటరీ తగల కూడదా?' అని. ఇంతకాలానికి భగవంతుడు నా మొర ఆలకించాడు"

"........................"

"నన్ను గురించి మీరందరూ ఏమనుకుంటున్నారో తెలుసు నా విదరమల్లా మీరందరూ నన్ను అపార్థం చేసుకున్నారనే కొంతకాలం క్రితం నేనూ మీలా గుమాస్తానే స్వానుభవంవల్ల మీ కష్టసుఖాలు గ్రహించగలను. ఏదో రోజులు బాగుండి ఈ సంస్థలో ప్రెసిడెంటు నయ్యాను ఫర్ ఎగ్జాంపుల్ ఇవాళ సంఘటన తీసుకో. నువ్వు వేళకి వస్తావని, వళ్ళు వంచి పని చేస్తావనీ నాకు తెలియకకాదు నిన్ను చూడగానే మా ఆనందు గుర్తుకు వస్తాడు కాని వాడితో మాట్లాడినట్లు నీతో మాట్లాడితే ఏం బావుంటుంది చెప్పు? మీరందరూ నా 'ఫామిలీ మెంబర్స్'లా అనిపిస్తారు. అందువల్ల తగని చనువు తీసుకుంటాను అది నా వీక్‌నెస్ నువ్వు అంత దురుసుగా మాట్లాడి లెటర్ ఇచ్చి వెళ్ళావా, నే నెంత బాధ పడ్డానో నీకేం తెలుసు? తర్వాత రామ్మూర్తి చెప్పాడు అసలు సంగతి అప్పటికి నా మనస్సుకు ఉపశమనం కలిగింది మొత్తానికి మోహనరావు. నువ్వు అద్భుతమైన నటుడివయ్యా.. మరొక సంగతి మన 'ఎకౌంటెంట్' మరో వారం ప్రమోషన్‌మీద వెళ్ళిపోతున్నాడు ఆ పోస్టుకి నిన్ను రికమెండ్ చేద్దామనుకుంటున్నాను ఎంత డబ్బున్నా కాలక్షేపం కావద్దుటయ్యా.....

". . . . . "

"ఈ లెటర్ నీ చేత్తోనే చింపెయ్యి......

సిరివరిస్తే

పోతే నాకు చాలా వ్యథను కలుగజేసిన వాడివవుతావు."

కేవలం ఆయన తృప్తికోసం లెటర్ చింపివేశాడు ఆయన ముఖంలో చిరునవ్వు మెదిలింది.

"అ......మీ ఆలోచనలు ఏవిధంగా సాగుతున్నాయి? ...."

"నే మిద్దరమూ కలిసి నిర్ణయించుకుంటే బాగుంటుందనుకుంటున్నాను. .."

"అదే మంచిది. .....కాబోయే భార్యా భర్తలు కదా.... ...నీ పేరునో, అమ్మాయి పేరునో మన బ్యాంకులోనే 'ఫిక్స్‌డ్ డిపాజిట్'లో వేసుకోవచ్చు. అమ్మాయికి టెలిగ్రాము ఇచ్చావా?—"

"లేదండి. అదొక పల్లెటూరు కావడంవల్ల టెలిగ్రాము ఎన్ని రోజులకు అందుతుందో చెప్పలేము... ..మధ్యాహ్నం ఏదైనా రైల్లో నేనే వెళదామనుకుంటున్నాను"

"సరే బాగానేఉంది .. పది రోజులకు 'లీవు అప్లికేషన్' రాసియ్యి ..కావాలంటే పొడిగించుకోవచ్చు. .."

"అలాగేనండి......"

"అన్నట్లు జరుగుతున్నది నెల ఆఖరివారం కదూ. నీ దగ్గర డబ్బుందో లేదో......వంద రూపాయలకు చెక్కు రాసిస్తాను "

తన సమాధానంకోసం ఎదురు చూడక, చెక్కు రాసి జేబులో పెట్టా రాయన. ఎలా కాదనగలడు? ఆయన ప్రవర్తనలో కొద్ది గంటల వ్యవధిలో ఎంత వ్యత్యాసం పైగా తన ప్రవర్తనను సమర్థించుకుంటున్నారు. వెంటనే ఆఫీసు వదిలి, వీలైనంత తొందరలో రైలెక్కుదామనుకుంటే కృష్ణమూర్తి, రాఘవరావు, రమణమూర్తి, పేరిశాస్త్రి తనని కదలనిస్తేకద! వీళ్ళు నలుగురూ తాను వరించిన అదృష్టాన్ని తలచుకుంటూ మురిసిపోతూంటే వెంకట్రావు తన బుద్ధి మార్చుకోలేకపోయాడు పరాయి వ్యక్తి పేరున కొన్నా టికెట్టయి......ఎవర్ని నమ్మలేము......" అన్నాడు.

వెంకట్రావు శరీరంలో అగుపడకపోయినా నొప్పి తెలుస్తూనే ఉంది. తనను సిరి వరించిందని కుళ్ళు! తన బుద్ధి బయట పెట్టుకున్నాడు కాని వసంత తనకు పరాయి దెలా అవుతుంది? సిరి వరించగానే వసంత తనను చిన్న చూపు చూడాలని వాడి కోరిక! పాపం వసంతను గురించి వాడికి తెలియదు. ముందు ముందు వసంతా, తనూ కలిసి కారులో తిరుగుతూంటే చూడాలి వాడి ముఖం ఎలా ఉంటుందో! తనను ఇవాల్టికి వదిలెయ్యమని వేడుకుంటూంటే కృష్ణమూర్తి అన్నాడు

"మోహనరావు .. అమ్మాయి పేరున కొనమని సలహా ఇచ్చిందెవరు?.. ...." అని

"నువ్వే .."

"అందువల్ల నేను చెప్పినట్లు కనీసం ఇవాల్టికైనా వినాలి నువ్వు "

తను కాదనలేక 'సరే' నన్నాడు.

"మధ్యాహ్నం రైల్లో వెడితే సాయంత్రానికో రాత్రికో చేరుకుంటావు నీరవానరం. బళ్ళు లేక పోతే రాత్రంతా స్టేషన్‌లో జాగారం చెయ్యాలి. అందువల్ల రాత్రి పదకొండు గంటల రైల్లో వెడితే మూడు గంటలకల్లా నీరవానరంలో ఉంటావు. కాస్త తెల్లవారేక బండిలోనో, కాలి నడకనో బయలు దేరవచ్చు ఏడెనిమిది గంటలకల్లా నీ వసంత సాన్నిధ్యంలో ఉంటావు ఇలాంటి సంతోష సమయంలో చిన్న ప్రోగ్రాము వేద్దామనుకుంటున్నాం డబ్బు గురించి బెంగపడకు......ఎలాగో పుట్టిస్తాం."

"ముసలాయన వంద రూపాయలకు చెక్కు రాసిచ్చేరు . .."

"నేను ముందరే అనుకున్నాను.... సాయంత్రం అయిదుగురం కలిసి అయ్యారు హోటల్లో కాఫీ ఫలహారాలు ముగించుకుని, సినిమాకు వెడదాం. తొమ్మిదయ్యేసరికి అయిపోతుంది. తర్వాత హోటల్లో భోజనాలు చేద్దాం ...... స్టేషనుకువచ్చి నిన్ను రైలెక్కించి మేము ఇళ్ళకు వెడతాం..... నువ్వేమంటావు?... ."

తన అంగీకారాన్ని వ్యక్తపరచడంతో వాళ్ళు సంతోషించేరు అందరూ తేలిగ్గా నవ్వుకున్నారు పొద్దుటినుండి 'శుభవార్త వసంతకు ఎప్పుడు చెబుదామా?' అన్న తహతహతోనే గడచిపోయింది. ఎవ్వరిమాటనైనా కాదనగలడుకాని కృష్ణమూర్తి మాటను ఎలా కాదనగలడు? మూడు నెలల క్రితం లాటరీ టికెట్టు కొంటున్నప్పుడు కృష్ణమూర్తి తన ప్రక్కనే ఉన్నాడు కూపన్ పూర్తి చెయ్యబోతూఉంటే,

"మోహనరావు ఒక్క క్షణం ఉండు నీ పేరూ, నా పేరు చెబితే లక్ష్మీదేవి ఆరామడల దూరాన ఉంటుంది " అన్నాడు

"శుభం పలకరా మంకెన్నా అంటే పెళ్ళికూతురు ." అన్నట్లు మూర్తి అపశకునపు మాటలు కోపాన్ని, చిరాకును కల్గించాయి కాస్త ఆలోచించి మూర్తి అన్నాడు :

"నిన్ను అమితంగా ప్రేమిస్తూ, నువ్వే తన సర్వస్వంగా భావిస్తున్న అమ్మాయి ఎవరైనా ఉందా?........" అని

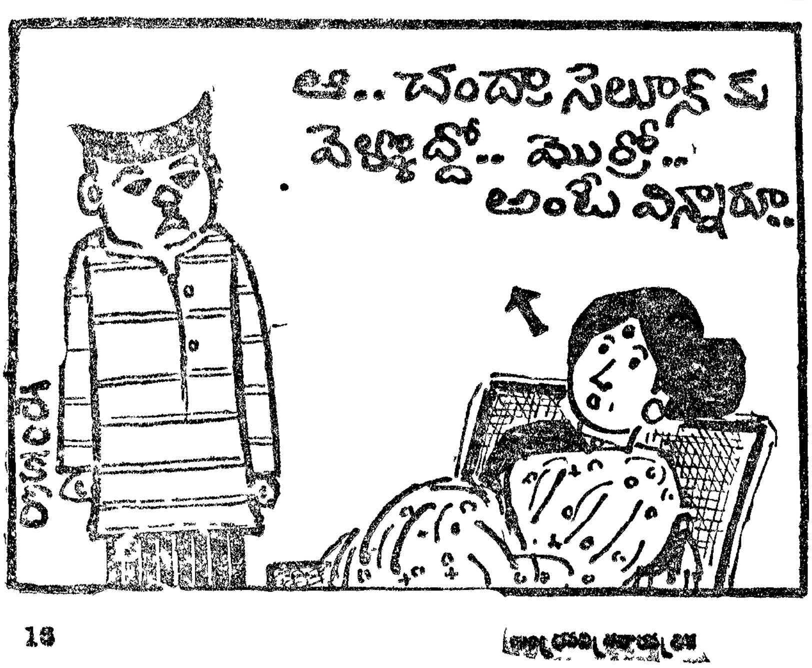

"మా కామయ్య కూతురు వసంత వుంది.... మాపెళ్ళికూడా నిశ్చయమయింది "

"మూడక్షరాల పేరు బాగానేవుంది.. అమ్మాయి పేరున రాసి, నీ 'కేరాఫ్' ఎడ్రసు ఇచ్చుకో. "

కృష్ణమూర్తి సలహా నచ్చింది తనకు. ఇంత కాలం తనపేరున కొంటే ఫలితం లేదు.

'ఈసారి వసంత పేరున కొంటే? .' అన్పించి కృష్ణమూర్తి చెప్పినట్లు తూ. చ. తప్పకుండా పడచుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి సిగరెట్టు దమ్ము లాగి, పొగను వదులూ

"నేను కథలు రాస్తానని మీలో ఎంతమందికి తెలుసు? " అన్నాడు

"నువ్వూ, నేనూ కథలు రాయడం మొదలు పెడితే పత్రికల పరిస్థితి, పాఠకుల పరిస్థితి ఎలా వుంటుందో ఊహించు .." అన్నాడు తను పకపకా నవ్వుతూ.

"పోనీ మా శ్రీమతి కథలు రాస్తుందని తెలుసు కదూ "

"తెలుసు ఆవిడ కథారచనలో అగ్రస్థానాన్ని సంపాదించుకుంది "

"నిజం ఎప్పుడూ చేదుగా రుచించడం సహజం నువ్వు హాస్యం చేస్తానని నేను బాధపడను. ఈ రహస్యం ఇంతవరకూ ఎవరికీ చెప్పలేదు సందర్భం వచ్చింది కాబట్టి నీతో చెబుతున్నా . నేను బి. ఏ ప్యాసయ్యాక కథలు రాయడంలో మంచి ఆసక్తి ఉండేది చాలా కథలు రాసేను పత్రికలకు పంపేను నా పేరుతో ఏ ము ం దో గా ని వారం తిర క్కుండానే 'భూమి గుండ్రంగా వుంది' అని నిరూపిస్తూ నన్ను వెతుక్కుంటూ తిరిగి వచ్చేవి ! ఆ తర్వాత ఉద్యోగంలో చేరాను, పార్వతితో వివాహ మైంది పార్వతి నాకథలు చదివి తెగమెచ్చుకునేది కాని అవే కథలు ప్రచురణకు అర్హతలేదని పత్రిక వాళ్ళు తెలియజెప్పారని అమాయకపు పార్వతికేం తెలుసు? ఒకరోజు నాకొక వింత ఆలోచన పుట్టింది నాకథలు పార్వతి పేరున పంపుతే? అలాగే చేశాను ఫలితం ప్రచురణమయింది అప్పటి నుండీ పార్వతి పేరునే నాకథలు పంపుతున్నాను చాలా ప్రచురణ మయ్యాయి పార్వతికి కథలు చదవడంలో మంచి ఆసక్తి వుంది, నాకు ప్రోత్సాహాన్ని ఇస్తుంది ఒకొక్కసారి అమాయకంగా అంటుంది 'మీపేరున ఎందుకు పంపరని' నేను తెలిగ్గా నవ్వి 'నీపేరున పడితే నాపేరున పడినట్లు కాదా ?' అంటాను, కాని అసలు రహస్యం ఇంత వరకూ పార్వతికి చెప్పలేదు

ఆనాడు కృష్ణమూర్తి మాటల్లో నిజం తనకు ఈనాడు తెలిసి వచ్చింది సాయంత్రంవరకూ భవిష్యత్తును గురించి కలలు కనడంతోనూ, స్నేహితులతో ముచ్చటించడంతోనూ గడచి పోయింది. తర్వాత తాము కృష్ణమూర్తి ప్రోగ్రాము ననుసరించి అయ్యారు హోటల్లో కాఫీ, ఫలహారాలు సేవించి, సినిమా చూశారు, హోటల్లో భోజనం చేశారు తర్వాత తనను రైలెక్కించి వాళ్ళు వెళ్ళి పోయారు

*　　*　　*

ఎక్కడో తొలికోడి కూసింది మోహనరావు ఆలోచనలకు అంతరాయం కల్గింది తెలతెలవారుతున్నది బండి వెంకన్నను నిద్రలేపాడు. కొద్ది క్షణాల్లో బండి సిద్ధమయింది వంచి పుచ్చుకుని బండెక్కి మేను వాల్చేడు. బండి కదిలింది. మోహన రావు సిగరెట్టు ముట్టించాడు. ఆశించిన సౌభాగ్యం పొందినప్పుడు, గతంలో కలిగిన విషాదంతో బేరీజు వేసుకుని మరింత ఆనందించడం మానవ లక్షణం !

మోహనరావు స్వగ్రామం రాయలవారి కాలంలో ఒక వెలుగు వెలిగిన రాయకుదురు గ్రామం తండ్రి భీమవరంలో డాక్టరు . ఆయన మూర్తి. ఆరడుగుల భారీ విగ్రహం, నల్లని జుత్తు... ఒత్తయిన మీసాలు కాంతి సహనాలకు పుట్టినిల్లయిన విశాలమైన కళ్ళు... మోహనరావు మనస్సులో గతమంతా మెదిలింది...

అప్పటికి తను ఏడేళ్లవాడు సాయంత్రమయ్యే సరికి తల్లి చక్కగా సింగారించుకుని తన తండ్రి కోసం వేయి కళ్లతో ఎదురు చూసేది తండ్రి వస్తూనే తనను ముద్దుపెట్టుకుని తల్లితో లోపలికి వెళ్ళి పోయేవాడు తనుకూడా వెడితే తల్లి అనేది 'బాబూ పోయి ఆడుకోమ్మా ' అని

ఒకరోజు అర్ధరాత్రి ఎవరో వచ్చారు, ఏదో చెప్పారు . తండ్రి కంగారుగా 'స్టెతస్కోపు', మందుల పెట్టె తీసుకుని వాళ్లవెంట వెళ్ళి పోయాడు రెండుగంటల తర్వాత ఎవరోవచ్చి, తల్లితో ఏదో చెప్పారు. ఆవిడ భోరుమంది, నెత్తి బాదుకుంది తనను పక్కింటి పిన్నిగారు వచ్చి తీసుకుని వెళ్లారు ఉదయం మేనమామ వచ్చాడు కళ్లనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు. ఆనాటితో తల్లి స్వరూపం మారిపోయింది ముఖాన బొట్టులేదు కళ్లకు కాటుకలేదు తలలో మల్లెలులేవు తల్లిని చూడ గానే భయంవేసి, పెనవేసుకుపోయేవాడు తల్లిని ఒకటిరెండుసార్లు 'నాన్నేడమ్మా ' అన్నాడు తను 'వస్తారు నాన్నా ' అనేది తనను హృదయానికి హత్తుకుంటూ. తల్లి హృదయంలో దాగివున్న విషాదమంతా ద్రవించి కన్నీరై కళ్లవెంబడి కాలువలై ప్రవహించేది. ఒకసారి పక్కింటి బాబిగాడు చెప్పాడు 'మీనాన్న లారీ క్రిందపడి చచ్చిపోయేడురా ' అని. అప్పుడు తనకు అర్థంకాలేదు. జ్ఞానం వచ్చేక తెల్సింది— తన తండ్రి మరి తిరిగి రాడని.

మేనమామ తన తల్లినీ, తనను తీసుకుని రాయకుదురు వెళ్లాడు తన జీవితంలో ఆదొక మైలు రాయి మేనమామ ఒక్కగానొక్క సంతానం మూడేళ్ల వసంత ముద్దొస్తూ, బోసి నవ్వులు చిందిస్తూ ఉండేది వసంతను ఎత్తుకుని ఆడిస్తూ, నవ్వించి నవ్వుతూ గడిపి వేసేవాడు తను. అత్తయ్యను అడిగేవాడు 'ఆపాప తనకేమవుతుంద'ని 'నీ కాబోయే పెళ్లామోయ్' అనేదావిడ నవ్వుతూ. తనకు ఆవిడ మాటలు అర్ధమయ్యేవి కావు

మేనమామ వీరవాసరం హైస్కూల్లో లెక్కల మేష్టారు ఉదయం ఎనిమిది గంటల కల్లా నలుగురైదుగురు విద్యార్థులను వెంటబెట్టుకుని వెంకన్న బండిలో వెళ్ళి పోయేవాడు సాయంత్రం చీకటి వడ్డాక ఇల్లు చేరుకునేవాడు

తనను రాయకుదురు ఎలిమెంటరీ స్కూల్లో జేర్పించాడు మేనమామ వసంతతో ఆటలు ఆడడానికి సమయం తగ్గిపోయింది మరో మూడేళ్లకు వసంత పెరిగి పెద్దదయి తనతో స్కూలుకి వచ్చేది థర్డు ఫారము వరకూ చదువు అక్కడే సాగింది తర్వాత వీరవాసరం హైస్కూల్లో జేర్పించడంతో మేనమామతో ఉదయం వెళ్లి, సాయంత్రానికి తిరిగి వచ్చేవాడు. వసంతతో గడపడానికి సమయం మరింత తగ్గిపోయింది ఎస్సెల్సీ మంచి మార్కులతో ప్యాసు కావడంతో భీమవరం కాలేజీలో జేర్పించాడు మేనమామ రెండు రోజులు సెలవులొస్తే మేనమామ ఇంట్లో ప్రత్యక్షమయ్యేవాడు తను అది కేవలం వసంతను చూడటానికే ఒకసారి కన్పించినట్లు మరొకసారి కన్పించేది కాదు ఆమె మోహంలో సిగ్గు మొగ్గలు తొడగడం మొదలయింది ఆమె రూపురేఖలు తీర్చి దిద్దడానికి పూనుకున్నాడు సృష్టికర్త తనను చూసి సిగ్గుపడేది తను ఎప్పటి బావే కదా ! తనను చూసి సిగ్గుపడుతుందేమిటి ? అది ఆమె తప్పు కాదు కాలం ఆమెలో తెస్తున్న మార్పు.'

మేనమామ నవీన భావాలు కలవాడు స్త్రీ పురోగాభిలాషి అందువల్లనే వసంత చదువు థర్డు ఫారంతో ముగియలేదు వీరవాసరం హైస్కూల్లో చదువు కొనసాగించింది

సంవత్సరాలు గిర్రున తిరిగాయి తను బి ఏ. ఫస్టు క్లాసులో ప్యాసయ్యాడు వసంత ఎస్సెల్సీ ప్యాసయింది తల్లి ముఖంలో వెలుగు వర్ణించ నలవికాదు తన బాబు కలెక్టరవుతాడని మురిసి పోయింది పాపం ఆమెకు తెలియదు తనలా బి ఏ. ఫస్టుక్లాసులో ప్యాసయినవాళ్ళు గుమాస్తాలుగా స్థిరపడతారని రాజమండ్రీలో బ్యాంకులో ఉద్యోగం రావడంతో మేనమామ సంతోషించాడు. కొద్ది సంవత్సరాలలో ఆఫీసరు కావచ్చునన్నాడు. వాళ్ల

చిన్నారి పాప

చిన్నారి పాపాయి
　చిరునవ్వు నవ్వితే
వెన్నెల్ల వెలుగులు
　ఇల్లెల్ల నిండును.
అందాల మా పాప
　అధరాలు ముడిచితే
కమనీయ కావ్యాలు
　కనిపించునందులో.
మా పాప కన్నులలో
　మెఱిసేటి కాంతి
మా యింట వెలిగేటి
　ఆనంద జ్యోతి.
చిట్టి మా పాపాయి
　చిన్ని కపోలాలు
అరవిచ్చి మెఱిసేటి
　లేతగులాబీలు
మా యింటిలో పాప
　మా కంటికే వెలుగు
మా పాప రూపమే
　మా యింటి దీపము.

-కుమారి ఆవుల ప్రమీలాదేవి

గాల్లు గడిచాయి. తన ఉద్యోగపు బాటాల మార్పులేదు. జీతం మాత్రం ఐదు రూపాయలు పెరుగుదల వసంతకు లాటరీలో ప్రయిజ్ వచ్చిందని తెల్సాక కదా ఆఫీసరు పోస్టుకి రికమెండ్ చేస్తానన్నారు రంగనాథంగారు ! ఉన్నచోటనే మరింత చేరడం ధన లక్షణం కాబోలు !

ఉద్యోగంలో చేరడంతో తల్లి తన పెళ్లిని గురించి తొందరపడింది తన అభిమతం వసంత కాలేజీలో చదవాలని వసంత అంది : 'నా కెందుకు బావా పై చదువుల' ని తన సమాధానం 'లోక జ్ఞానం పొందడానిక' ని మేనమామ అన్నాడు 'ఆడ పిల్లకి పై చదువు లెందుకు ? భీమవరం కాలేజీలో చదివించాలంటే ఖర్చెంత అవుతుందో ఆలోచించావా ?' అని వసంత చదువు ఖర్చు తను భరిస్తానని చెప్పినప్పుడు ఎదురు చెప్పలేక 'దాన్ని చేసుకునేది వాడు, వాడిష్టం' అని సమాధాన పడ్డాడు తల్లి మౌనం వహించింది 'నీ అభిమతానికి ఎదురు చెప్పలేను, నీకోసం చదువు తాను' అంది వసంత భీమవరంలో ఇల్లు అద్దెకు తీసుకుని వసంతనూ, అమ్మమ్మనూ దాన్లో ప్రవేశ పెట్టి, వసంతను కాలేజీలో చేర్పించి తను రాజమండ్రి చేరుకున్నాడు అది నాలుగేళ్ల క్రితం

"మన వసంత మొహంలో లక్ష్మి కళ ఉందిరా" అనుకుని మురిసిపోయేది తల్లి ఈనాడు ఉంటే ఎంత సంతోషించేది !

క్రిందటి వేసంగిలో మేనమామ ఉత్తరం రాశాడు 'తన తల్లికి సుస్తీగా ఉంద'ని వెంటనే సెలవు దరఖాస్తు పెట్టాడు అప్పుడు సెలవులో ఉన్న పేరిశాస్త్రి ఆఫీసులో చేరేంతవరకూ ఎవ్వరికీ సెలవు మంజూరు చెయ్యనని నిష్కర్షగా చెప్పారు రంగనాథంగారు. తను తల్లి దగ్గరకు చేరుకునేసరికి సమయం మించిపోయింది.

'ఇప్పుడో? మరుక్షణానికో ?' అన్నట్లుంది తల్లి పరిస్థితి తనను గుర్తించలేదు ఆ పరిస్థితిలో తల్లినిచూసి దుఃఖమాగక బావురుమన్నాడు కొద్ది సేపట్లో అంతా అయిపోయింది తల్లి వసుధలో కలిసిపోయింది. తనకు జీవితంపై విరక్తి పుట్టింది. వసంత తనను వోదార్చేది తనను ఎల్లవేళలా కనిపెట్టుకుని ఉండి, తన అవసరాలను సమకూర్చేది. తనను మామూలుగా మనిషిని చెయ్యడానికి సమస్తవిధాల ప్రయత్నించేది

"అమ్మ నన్ను విడచి వెళ్లిపోయింది నా కెవరున్నారు లోకంలో ?" అంటూ ఏడ్చాడు వసంత దగ్గరొకసారి

"నే నున్నాను బావా " అంది చీర చెంగుతో తన మొహం తుడుస్తూ వసంత ఒడిలో మొహం పెట్టుకుని పడుకున్నాడు హృదయభారం తగ్గి ఉపశమనం కల్గింది జుట్టు సవరిస్తూ అంది

"ఆ ముందురోజు అత్తయ్య నాతో చాలాసేపు మాట్లాడింది బావా . నాచేత ప్రమాణం చేయించుకుంది 'నీకు తోడునీడగా ఉంటాన' ని తనకు ఆఖరు ఘడియలు సమీపించాయని తెల్సిందో ఏమో గాని, నాన్నతోనూ, అమ్మతోనూ మన పెళ్లి విషయమే మాట్లాడింది నాన్నగారు అన్నారు "మోహనుని అల్లుడుగా చేసుకోవడం కంటె నేను కోరుకునేది మరేమీలేదు సుభద్రా .. ఈ విషయమై నువ్వు దిగులుపడద్దు" అని అమ్మ కూడా అమాటే అంది. అత్తయ్య తృప్తిగా శ్వాస తీసుకుంటూ 'ఇప్పటివరకూ వాడ్ని గురించే బెంగ... ఇప్పుడు అదీ తీరింది..... వసంత వాడ్ని ప్రేమానురాగాలతో చూసుకోగలదు. .. వాడికి ఏలోటూ రానివ్వదు' అని. ఆ రాత్రి చాలా ఉత్సాహంగా కన్పించింది మేమందరమూ జబ్బు తిరుగుముఖం పట్టిందని అనుకుని సంతోషించాము గాని, అత్తయ్య జీవితం కొన్ని ఘడియల్లో ముగుస్తుందని వూహించలేకపోయాము" అని,

". . . . ."

"బావా .. . నేను చదువు మానేస్తాను .... నీ సుఖం కంటే ఆ చదువు ఏమాత్రం ఎక్కువ కాదు "

"వద్దు వసంతా .. మరొక్క సంవత్సరం వోపికపడితే డిగ్రీ వస్తుంది "

నాలుగైదు రోజుల క్రితం మేనమామ ఉత్తరం రాశాడు వసంత పరీక్షలు బాగా వ్రాసిందట అమ్మమ్మా, వసంతా రాయకుదురు వచ్చేశారట మే నెలలో పెళ్లి ముహూర్తాలు ఉన్నాయని, సెలవు ప్రయత్నంమీద ఉండమని రాశాడు కొద్ది రోజుల్లో ఇంతకాలమూ తన హృదయంలో నవ వసంతాలు వెలిగించిన వసంత శాశ్వతంగా తనదై పోతుంది వసంత గుర్తుకువస్తే, ఆమె మూర్తి

లత : రాధా ! ఈ బొమ్మల గుడ్డ నీ జాకెట్టుకా మీ అమ్మాయి గౌనుకా ?

రాధ : మా వారి షర్టుకి !

కవిజవజ (విశాఖ)

కళ్లముందు మెదిలి, మనస్సులో మధురాను భూతుల్ని రేకెత్తిస్తుంది

"వసంతా. ." అని గొణుక్కున్నాడు మోహనరావు

"అమ్మాయిగారు వచ్చి వారం పదిరోజులయిందండి "

"ఎంతదూరం వచ్చాం వెంకన్నా?....."

"రాయకుదుర్లోనే ఉన్నామండి "

మోహనరావు లేచి కూర్చున్నాడు. తెల్లన తెల్లవారి పోయింది ఇల్లు రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలోవుంది 'ఇంటికి పరిగెత్తుకుని వెడితే?' తన ఆలోచనకు నవ్వుకున్నాడు మోహనరావు ఈవార్త ముందెవ్వరికీ చెప్పడు వసంతను కవ్వించి నవ్వించి మరీ చెబుతాడు వసంత హాస్యం చేస్తున్నాడనుకుంటుంది ఇంటిదగ్గర బండి ఆగడంతో క్రిందకు దూకి లోపలకు పరిగెత్తాడు

"ఏ మేవ్ అల్లుడొచ్చాడు ." అన్నారు రమణయ్యగారు

కమలమ్మగారు వచ్చి అతడ్ని కుశల ప్రశ్నలు వేసి అడావుడిగా లోపలికి వెళ్లింది కాఫీకి నీళ్లు పడేసి, మోహనరావు స్నానం చెయ్యడానికి నీళ్లు తోడమని రంగికి పురమాయించిందావిడ

మోహనరావు లోపలికి వెళ్లబోతూఉంటే

"కూర్చోరా ఏమిటి సంగతి ఉత్తరం రాయకుండా వూడిపడ్డావు....." అన్నారు రమణయ్యగారు.

ఆయన మాటలు విన్పించలేదు. అతడి తొందరపాటు చూసి తృప్తిగా నవ్వుకున్నారు రమణయ్యగారు. వసంత గదిలోకి దారితీశాడు మోహనరావు. వసంత పక్కమీద లేదు తనెంత పిచ్చివాడు! సూర్యోదయ దృశ్య శోభ తిలకిస్తూ మల్లె పందిరి దగ్గర నిలబడి ఉంటుంది.

"వసంతా . " అన్నాడు అనురాగంతో.

సమాధానంలేదు. తనిలావస్తే అలా లోపలికి వెళ్లిందేమో కొద్ది క్షణాల్లో తిరిగి వస్తుంది. తనని చూసి ఆశ్చర్యపోతుంది. 'ఇన్ని నెలలకి గుర్తుకి వచ్చానా బావా.. ..' అంటుంది ఎల్ల వేళలా తన కళ్లముందు మెదిలే జవ్వని తనంటే మొహం ఎర్రబడిపోతుంది.

కుర్చీలో కూర్చున్నాడు మోహనరావు. టెలిగ్రాము మరొకసారి చూసుకున్నాడు గాలి వీచింది. బల్లమీద కాగితం క్రిందపడింది మోహనరావు తీశాడు దానిపై చక్కని దస్తూరీ వసంతది. చదువ నుపక్రమించాడు మోహనరావు.

"నాన్నా,

'కాలేజీ చదువులు చదవడం లోకజ్ఞానం సంపాదించడానికి' అన్నాడు బావ కాని ఆ చదువు నాలో ఉన్న జ్ఞానాన్ని నశింపజేసింది . పరిస్థితుల ప్రాద్బలంవల్ల కళ్లల్లో పొరలు క్రమ్మాయి. నన్ను నువ్వూ, అమ్మా, బావా క్షమించగలరేమో గాని లోకం క్షమించదు నలుగురూ నన్ను వేలెత్తి చూపిస్తారు .

నువ్వెంత అమాయకుడివి నాన్నా ... నేను వచ్చినప్పటినుండీ చిక్కిపోయానని బలానికి మందు లిప్పిస్తున్నావు ఒకటి రెండు సార్లు తిన్నది వమనం చేసుకుంటే పైత్యం చేసిందని భ్రమ పడ్డావు ఒక వ్యక్తి నన్ను పెడ మార్గాలు పట్టించి తన దాహాన్ని తీర్చుకున్నాడు ఫలితం నేను తల్లిని కాబోతున్నాను ఇంతకాలం బావకు ఏదో ఒక విధంగా నచ్చ చెప్పవచ్చునని, అతడు నన్ను మోసగించడనే ఆశతో జీవించాను కాని నిన్న అతడి దగ్గర్నుండి 'తన పెళ్లికి తప్పక రమ్మని' ఆహ్వానం వచ్చింది. నా ఆశలు అణగారి పోయాయి. లోకం దృష్టిలో కడుపులో దినదిన ప్రవర్ధమానమవుతున్న శిశువుకి తల్లిని నేను. తండ్రి అతడంటే లోకం విశ్వసించదు ఈ పరిస్థితిలో లోకంనుండి నిష్క్రమించడంకన్న వేరే గత్యంతరంలేదు బావకు తీరని అన్యాయం జరిగిపోయింది నావల్ల మన వంశానికి తీరని కళంకాన్ని ప్రసాదించి వెళ్ళిపోతున్నాను నీకు కూతురు పుట్టలేదనుకో. ఈనాటినుండీ బావే నీ సర్వస్వమూ.

నీ

అమ్మడు"

మోహనరావుకు కళ్లు చీకట్లు క్రమ్మాయి. శరీరం వశం తప్పింది

"వసంతా " ఒక్క గావుకేకపెట్టాడు మోహనరావు.

మృత్యువు వెంటాడుతున్నప్పుడు నిరాశతో, నిర్జీవంగా మానవుడు వేసేకేక అది రంగి గంగాళం మావతో సరసాలాడుతూ బావిలో చేదవేసి, నీళ్లే తోడడానికి తలదించి, తృళ్ళిపడి చేద వదిలింది.

వసంత కదిలింది ఆమె ముఖంలో చిరునవ్వు చిందులు త్రొక్కుతోంది. అది జీవంలేని చిరునవ్వు!!! ★